

staar det? Hvor søge de Hjemmel dertil? Vilde de Herrer gjøre gjældende, at de „hidtil gjældende Regler“ skulle kunne forstaaes som Regler, der staa paa et Finantslovsforflag, der aldrig er bleven til Lov? Derjom de ikke tør gjøre det gjældende, have de ingen Regel at gaa efter, saa have de ingen Hjemmel til at gaa ud over den løbende Udgifts normale Størrelse hidtil. Og hvis de vilde gjøre gjældende, at de skulle kunne afholdes i Følge Finantslovsforflaget, saa komme de til at tage Konsekvenser, som de aldrig vilde gaa ind paa, for saa komme de overhovedet til at stille dette Finantslovsforflag op som eneste Grændse. Saa maa de erkjende — det lader sig ikke bestride —, at saa kan enhver løbende Udgift afholdes op indtil Finantslovsforflagets Hvide. Det tror jeg ikke, Noget vil gaa ind paa, men hvorledes man skulde kunne gaa ind paa, at man kunde sige om nogle Udgifter, at de skulde kunne bestrides indtil Finantslovens Grændse, men om andre, at de ikke kunde det, og hvorpaa det skulde kunne støttes, har jeg ikke hørt det Mindste om; heller ikke hvorledes det skulde gaa til, at man skulde kunne dele midlertidige Finantslove, saaledes at man med Hensyn til Bestaffenheden af Udgifterne skulde holde sig til de Ord, der staa: efter de hidtil gjældende Regler og med Hensyn til Omfanget til Ord, som der ikke staar et Mul om i de midlertidige Finantslove. Hvordan de Herrer tomme til den Deling, det forstaar jeg aldeles ikke. Jeg tror virkelig, at denne Forhandling har ført til ikke saa ganske ringe Klarhed over, hvad en ordinær midlertidig Finantslov er, og det tror jeg er det Praktiske derved. Jeg tror nemlig ikke, at dette Forslag bliver praktisk, men jeg tror, at midlertidige Finantslove blive praktiske, om ikke i Klar, saa i vort øvrige Forfatningsliv. Derimod kan jeg godt forstaa, hvad den høitærede Conseilspræsident siger, at han aldrig har drømt om, hvad det var den midlertidige Finantslovs Indhold, eller at dette skulde være den midlertidige Finantslovs Indhold. Det kan jeg godt forstaa. Vi huske Allesammen forud for Finantsaaret 1881—82, hvilke fantastiske Drømme der var i Høre paa den Tid om den midlertidige Finantslovs Staraffenland; man drømte i Almindelighed om, at Ministeriet efter en saadan midler-

tidig Finantslov vilde faae det saa godt, som det aldrig kunde tænke sig. Det var den almindelige Forestilling. Men da man saa vaagnede op i den praktiske Udførelse, saae man, at det var ikke saa behageligt et Land at være i, og det har ført til Forslaget her om helt at forandre den hidtilværende Tilstand. Men derom maa jeg sige, at fordi en enkelt Part bliver kjed af den bestaaende Tilstand, finder den utaalelig og slet, deraf følger sandelig ikke, at denne Tilstand skal forandres. Hvis dette Forslag blev Lov, ja, saa var det Lov, og saa gjaldt det, men at det aldrig nogensinde bliver Lov, bliver det saa meget stærkere dette Things Opgave at sørge for. Jeg begriber ikke, hvorledes ærede Herrer endnu have lyst til at tale om disse 4 Uger, endnu vilde give det Udseende af, som om de ikke forstod, hvad der er Meningen med denne Lov. Al deres Talen om Utaalélighed, om den Besvær, som midlertidige Finantslove føre med sig, er fuldstændig greben ud af Luften, derjom de ikke gaa ud fra, hvad der er selvsjølgeligt nok og aabenbart nok, at dette Forslag er ikke et Forslag om 4 Uger, men det er et Forslag, som sigter til at give Ministeriet en saadan Stilling, at det kan undvære den grundlovmæssige Hjemmel for Udgifters Afholdelse i det kommende Finantsaar. Nu forstaa vi altsaa ogsaa, nu have vi hørt det af den høitærede Conseilspræsident, hvad der er Meningen med Fremlæggelsen af dette Forslag. Den høitærede Conseilspræsident har sagt til os her — og det kan jeg ikke nægte, det er aabent — at nu anser han sit Ansvar for fyldestgjort med Hensyn til de midlertidige Finantslove; nu staar han angerløs, hvis der ingen midlertidig Finantslov kommer inden 1ste April. Det er altsaa Hensigten med dette Forslag; det er altsaa denne Hensigt, som nu den høitærede Conseilspræsident aabent og ærligt tilstaar. Vi have altsaa faaet dette Forslag som et Middel for den høitærede Conseilspræsident til at komme ud af den ubehagelige Tilstand, som Ministeriet stod i 1877, den Gang det sluttede Rigsdagen uden saa meget som at gjøre Forsøg paa at staffe ordinære Tilstande tilveie. Nu har den høitærede Conseilspræsident gjort Forsøget, det er dette! Nu er han fri, nu er han angerløs! Men jeg tror ikke, at den høitærede Conseilspræsi-